

HOMO HISPANISTICUS

DIÁKMŰHELY
2020-2021

SZEGED
2021

HOMO HISPANISTICUS – DIÁKMŰHELY
2020–2021

Szerkesztette:
Katona Eszter

Technikai szerkesztő:
Szauter Dóra

SZEGEDI TUDOMÁNYEGYETEM
HISPANISZTIKA TANSZÉK
www.hispanisztikaszeged.hu

ISSN 2498-7964 (nyomtatott)
ISSN 2498-7972 (on-line)

A kiadvány a Nemzeti Tehetség Program
„Hazai Tudományos Diákköri műhelyek és rendezvényeik támogatása”
c. pályázat keretében valósult meg.
A pályázat azonosítója: NTP-HHTDK-20

EMBERI ERŐFORRÁS
TÁMOGATÁSKEZELŐ

EMBERI ERŐFORRÁSOK
MINISZTERIUMA

Nemzeti
Tehetség Program

Tartalomjegyzék

ELŐSZÓ	5
MŰFORDÍTÓ SZEMINÁRIUM	7
José Sanchis Sinisterra: Rettegés és ínség a Franco-rendszer korai éveiben	8
'39 tavasza (Gábrriel Anna Emese fordítása)	9
A krétaporos szemfedő (Gergely Mariann fordítása)	13
Egyetlen fogás (Medvéne Kovács Enikő fordítása)	16
A gyűrű (Németh Krisztina fordítása)	23
Összezárt sorokban (Dohányos Nóra fordítása)	27
Egyedüllet (Magony Boglárka fordítása)	35
Az üldözött (Gombos Borbála fordítása)	39
 PÁLYAMUNKÁK – MŰFORDÍTÁS	43
Endre Ady: Una noche de verano (Traducción de Lili Ambrus)	45
Ady Endre: Kis karácsonyi ének	48
Endre Ady: Villancico chico (Traducción de Bence Gergő Patkós)	49
Babits Mihály: Esti kérdés	50
Mihály Babits: Pregunta nocturna (Traducción de Bence Gergő Patkós)	51
János Bródy – Levente Szörényi: Esteban, el rey (Traducción de Bence Gergő Patkós) ..	54
 PÁLYAMUNKÁK – SAJÁT ALKOTÁS	87
Roland Rédei: Bombillas	89
Rita Novák: Rojo	91
Tamara Eszter Pugris: El calvario de pensamientos	93
Tomás Solazzi: Las estampitas de Tito	95
Tomás Solazzi: Silencio, lugar y tiempo	96
Tomás Solazzi: Uno de esos viejos	98
Tomás Solazzi: Las palomas	99
Tomás Solazzi: La pecera	101
Tomás Solazzi: La última terapia	104
Tomas Solazzi: Cuestionamientos de domingo (selección de poemas)	108
Ezequiel Wolf: Selección de poemas y prosa	111

BABITS MIHÁLY

ESTI KÉRDÉS

Midőn az est, e lágyan takaró
fekete, síma bársonytakaró,
melyet terít egy óriási dajka,
a féltett földet lassan eltakarja
s oly óvatossan, hogy minden fűszál
lágy leple alatt egyenessen áll
és nem kap a virágok szirma ráncot
s a hímes lepke kényes, dupla szárnyán
nem veszti a szivárványos zománcot
és úgy pihennek e lepelnek árnyán,
e könnyű, síma, bársonyos lepelnek,
hogy nem is érzik e lepelt tehernek:
olyankor bárhol járj a nagyvilágban,
vagy otthon ülhetsz barna, bús szobádban,
vagy kávéházban bámészan vigyázd,
hogy gyújtják sorban a napfényű gázt;
vagy fáradtan, domb oldalán, ebekkel
nézzed a lombon át a lusta holdat;
vagy országúton, melyet por lepett el,
álmos kocsisod bóbiskolva hajthat;
vagy a hajónak ingó padlatán
szédülj, vagy a vonatnak pamlagán;
vagy idegen várost bolygván keresztül
állj meg a sarkokon csodálni restül
a távol utcák hosszú fonalát,
az utcalángok kettős vonalát;
vagy épp a vízi városban, a Riván
hol lángot apróz matt opáltükör,
merengj a messze multba visszaríván,
melynek emléke édesen gyötör,
elmúlt korodba, mely miként a bűvös
lámpának képe van is már, de nincs is,
melynek emléke sohse lehet hűvös,
melynek emléke teher is, de kincs is:
ott emlékektől terhes fejedet
a márványföldnek elcsüggesztheted:

MIHÁLY BABITS

PREGUNTA NOCTURNA

Cuando la noche,
esta sábana negra y lisa de terciopelo
que cubre suave,
extendida por un ama gigante,
despacio encubre la tierra temida
y tan cuidadosamente que todas las briznas
debajo de esta manta blanda quedan rectas,
y los pétalos de las flores no se arrugan,
y en sus alas sensibles y dobles la mariposa bordada
no pierde su esmalte de arcoíris,
y así descansan todos en la sombra de esta manta,
de esta manta ligera, lisa, aterciopelada
que ni la sienten como carga:
a estas horas estés donde estés en el mundo,
o puedes sentarte en tu habitación marrón, afligida,
o estés en un café y mires curioseando
cómo van encendiendo, uno tras otro, el gas de luz solar;
o cansado, en el lado de la colina, con tu perro,
mira la luna perezosa a través del follaje;
o en la carretera cubierta por el polvo,
donde conduce dormitando tu cochero;
o te marees en el suelo de la nave que titubea
o en el sofá de un tren;
o vagabundeando en una ciudad desconocida
detente en la esquina para admirar
el hilo largo de las calles lejanas,
las líneas dobles de las llamas de la calle;
o estés en la ciudad acuática, en la Riva,
donde el espejo opaco despedaza la llama,
medita llorando en el pasado lejano,
cuyo recuerdo te roe dulcemente,
medita en tu edad pasada, que como una lámpara mágica
ya tiene luz y a la vez ya no la tiene,
cuyos recuerdos nunca serán fríos,
cuyos recuerdos son cargas y tesoros también:
allí inclina tu cabeza cargada por los recuerdos
a las tierras de mármol:

csupa szépség közt és gyönyörben járván
mégis csak arra fogsz gondolni gyáván:
ez a sok szépség mind mire való?
mégis csak arra fogsz gondolni árván:
minek a selymes víz, a tarka márvány?
minek az est, e szárnyas takaró?
miért a dombok és miért a lombok
s a tenger, melybe nem vet magvető?
minek az árok, minek az apályok
s a felhők, e bús Danaida-lányok
s a nap, ez égő szizifuszi kő?
miért az emlékek, miért a multak?
miért a lámpák és miért a holdak?
miért a végét nem lelő idő?
vagy vedd példának a piciny fűszálat:
miért nő a fű, hogyha majd leszárad?
miért szárad le, hogyha újra nő?

Babits Mihály (1911): Esti kérdés. In: Babits Mihály: *Herveg, bátha megjön a tél is!*, Budapest, Nyugat, 10-11.

y caminando entre bellezas y placeres
al final vas a pensar cobardemente:
¿para qué sirven todas estas bellezas?
al final vas a pensar solitariamente:
¿para qué el agua sedosa, o el mármol abigarrado?
¿para qué la noche, esta sábana con alas?
¿para qué las colinas y para qué los follajes
y ¿para qué la mar en la que no siembra el sembrador?
¿para qué las inundaciones, para qué las bajamares
y las nubes, estas chicas tristes Danaides,
y el sol, esta piedra ardiente de Sísifo?
¿para qué los recuerdos, para qué los pasados?
¿para qué las lámparas y para qué las lunas?
¿para qué el tiempo que no encuentra su fin?
o pon de ejemplo la pequeña brizna de la hierba:
¿para qué crece la hierba, si se seca?
¿para qué se seca, si vuelve a crecer?

Traducido por Bence Gergő Patkós.
Revisado por Patricia Sánchez Martín.